

РОЛЬ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ.*О.М.Ковальова, Л.М. Пасієшвілі**Харківський національний медичний університет, Харків, пр.. Науки. 4, prokov@gmail.com*

Головною метою в галузі вищої медичної освіти є підготовка висококваліфікованого лікаря, який вже з перших кроків своєї діяльності здатен на належному рівні здійснювати діагностику захворювання і таким чином проводити відповідне адекватне лікування. Лікар має справу з людиною і тому він не повинен припуститися помилки, а потім її виправляти, тому що це може коштувати життям пацієнта. Таким чином, безперервна медична освіта спрямована в першу чергу на практичне орієнтування з достатнім рівнем теоретичних знань. Разом з тим, при аналізі стандартної системи навчання студентів-медиків звертає увагу пізнавальна направленість, спрямована головним чином на накопичення знань з дефіцитом практичних умінь, що має логічне пояснення. Так, структура лекцій та методичного забезпечення навчання у вигляді підручників, учбових посібників побудована таким чином, що по першу подається назва захворювання, етіологія, патогенез, клінічні прояви, лікування, при цьому отримання знань студентів спрямоване на пасивне засвоєння начального матеріалу. В реальному житті знайомство лікаря з хворим починається з ознайомленням скарг, аналізу результатів обстеження, а потім формуванням синдрому. Встановлення діагнозу – це складний процес діагностичного пошуку, який потребує багатофункціональних знань та навичок. Тому для формування у студентів вміння ефективного вирішення професійних завдань необхідно оновлення технологій навчання, впровадження інноваційних методів. До таких прогресивних навчальних технологій відноситься інтерактивне навчання, сутність якого полягає у взаємодії залучених до пізнавального процесу студентів під керівництвом викладача. Найбільш затребуваним методом інтерактивного навчання в медицині є кейс-технології, серед яких велика увага приділяється такій формі навчальної діяльності, як метод рольових ігор, який передбачає створення різних клінічних ситуацій, імітацію поведінки хворого та тактику діагностичного та лікувального процесу при конкретній нозологічній формі.

На кафедрі загальної практики-сімейної медицини та внутрішніх хвороб Харківського національного медичного університету впроваджено систему ігрового проектування структури занять з циклу «гематологія» для студентів 6-го курсу. Не зважаючи на те, що хворі з патологією системи крові лікуються в спеціалізованих лікувальних закладах, перше звернення їх відбувається до лікарів первинної ланки, тому сімейні лікарі повинні своєчасно виявити специфічні ознаки захворювання і направити пацієнта до гематолога. Для кращого засвоєння начального матеріалу педагог розробляє сценарій заняття, при цьому створюються команди із двох студентів, один із яких симулює пацієнта з конкретним захворюванням, а інший виконує роль лікаря. Форму сценарію побудовано за типом «детектива», тому що правильний діагноз відомий тільки певній команді, члени якої дуже ретельно вивчають цю патологію. Під час заняття «лікар» проводить курацію «хворого», формує план призначення додаткових обстежень, аналізує результати дослідження, які надаються викладачем. Інші студенти групи приймають участь в обговоренні, виступають в якості консультантів, імітуючи консилиум. Після оголошення «лікарем» діагнозу педагог робить висновки, звертаючи увагу студентів на помилки, які були проблеми під час розпиту, фізикального обстеження хворого, аналізу гемограми тощо.

Таким чином, проведення занять зі студентами у формі рольової гри надає можливість створити для студентів атмосферу максимального наближення до реальної життєвої ситуації в клінічній практиці, підвищити відповідальне відношення до майбутньої професії, формує лікарське мислення, спонукає до самостійного пошуку знань.